

Kyrkostyrelsens cirkulär nr 15/2023

24.3.2023

Totalreformen av kyrkolagstiftningen

Riksdagen har den 2 mars 2023 godkänt kyrkolagen och de separata kyrkliga lagar som har samband med den, [Riksdagens svar RSv 344/2022 rd.](#) Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2023. Samtidigt träder också den kyrkoordning som godkändes av kyrkomötet den 11 november 2021 i kraft. De nuvarande författningarna, kyrkolagen och kyrkoordningen från 2014 samt valordningen för kyrkan från 2014, upphävs när de nya författningarna träder i kraft. Bestämmelserna om valordningen för kyrkan inkluderas i den nya kyrkoordningen.

Syftet med totalreformen av kyrkolagstiftningen har varit att kodifiera den gällande lagstiftningen och begränsa området för kyrkolagen till den reglering som anges i grundlagen. De bestämmelser som inte hör till området för kyrkolagen har således överförts till separata lagar och till kyrkoordningen.

De nya författningar som träder i kraft den 1 juli 2023 är:

Kyrkolagen, KL (/),

lagen om tjänsteinnehavare i evangelisk-lutherska kyrkan (/),

lagen om evangelisk-lutherska kyrkans arbetsmarknadsverk (/),

lagen om evangelisk-lutherska kyrkans pensionsfond (/) och kyrkoordningen, KO (/).

Lagarna torde stadfästas i april, varefter de och den nya kyrkoordningen hittas i tjänsten finlex.fi.

Målsättningen för totalreformen har varit att revidera kyrkolagstiftningen i en mer konsekvent och tydlig riktning och på så sätt effektivisera kyrkans och församlingarnas förvaltning. Dessutom har man minskat på de detaljerade bestämmelserna i synnerhet i

kyrkolagen. Syftet har dock inte varit att ändra strukturerna för kyrkans förvaltning, utan att göra bestämmelserna om förvaltningen enklare och mer konsekventa. Samtidigt har man strävat efter att göra förvaltningen lättare samt tydliggöra de olika myndigheternas roller och gränserna för deras behörighet. Bestämmelserna har dessutom uppdaterats.

Totalreformen av kyrkolagstiftningen har främst gällt en kodifiering av författningarna genom tekniska och strukturella förändringar. Tydligast framgår detta i kyrkolagens och kyrkoordningens struktur. I den nya kyrkolagen ingår 13 kapitel i stället för 26 kapitel i den gällande kyrkolagen. Den nya kyrkoordningens kapitelstruktur följer också i stor utsträckning kyrkolagen. Totalreformen av kyrkolagstiftningen innehåller likväl också ett antal ändringar i sak, vilka beskrivs närmare nedan.

Ändringar i bestämmelserna om ändringar i församlingsindelningen och grundande av kyrklig samfällighet

I 2 kap. 11 § i den nya kyrkolagen regleras ändringarna i församlingsindelningen mer exakt än tidigare. De mest typiska ändringarna i församlingsindelningen är att en församling upphör när den ansluter sig till en annan församling och att församlingar upphör när de går samman i en ny församling. En del av en församlings område kan också till följd av sitt geografiska läge eller på språkliga grunder överföras till en annan församling. Dessutom kan en hel församlings område delas mellan två eller flera församlingar så att den församling som delas upphör. Med ändringar i församlingsindelningen avses också sådana situationer att en ny församling t.ex. på språklig grund bildas inom samma område där det redan finns en församling med ett annat språk, eller att den ena av de församlingar som är verksamma i samma område upplöses på motsvarande sätt.

Kyrkolagen innehåller en ny bestämmelse om förutsättningarna för ändring av församlingsindelningen (KL 2:13). Förutsättningarna ska beaktas i beredningen av och beslutsfattandet om en ändring av församlingsindelningen. Församlingsindelningen kan ändras, om ändringen är ändamålsenlig med hänsyn till fullgörandet av kyrkans uppgift och förbättrar församlingarnas eller den kyrkliga samfällighetens förmåga att fungera, verksamhetens lönsamhet eller församlingsmedlemmarnas språkliga rättigheter.

Nytt här är också skyldigheten att informera om ett initiativ till ändring av församlingsindelningen och församlingsmedlemmarnas möjlighet ta ställning till initiativet (KL 2:14). När ett initiativ till ändring av församlingsindelningen har tagits ska kyrkorådet eller församlingsrådet informera församlingsmedlemmarna om initiativet genom att publicera en kungörelse om initiativet på församlingens webbplats samt i en lokal- eller församlingstidning eller i en motsvarande elektronisk publikation. På samma gång ska församlingsmedlemmarna ges tillfälle att lämna ett skriftligt ställningstagande i fråga om initiativet till domkapitlet i församlingens stift inom 14 dagar från det att kungörelsen om initiativet offentliggjordes.

Beslut om ändring av församlingsindelningen fattas fortsättningsvis av kyrkostyrelsen. Efter att beslutet fattats ska domkapitlet utan dröjsmål tillsätta en organisationskommitté som företräder den nya eller utvidgade församlingen och ordnar församlingens förvaltning tills församlingen har ett kyrkofullmäktige och ett kyrkoråd eller ett församlingsråd (KL 2:16). Om organisationskommitténs sammansättning föreskrivs närmare i kyrkoordningen. Domkapitlet utser kyrkoherden i den nya eller utvidgade församlingen till ordförande för organisationskommittén, och antalet medlemmar i kommittén fastställs utifrån antalet närvarande medlemmar i församlingen (KO 2:7). Organisationskommittén ska inklusive ordförande ha 9–15 medlemmar.

Kyrkoordningen innehåller en ny bestämmelse om avvikelser från delningsgrunderna för överföringen av egendom när församlingsindelningen ändras. För det första får avvikelser göras från delningsgrunderna, om en regelrätt tillämpning av dem skulle leda till uppenbart försvagad ekonomi för någon församling eller medföra någon annan väsentlig olägenhet. Avvikelse får göras från delningsgrunderna också när en tidigare ändring av församlingsindelningen måste upphävas och en regelrätt tillämpning av delningsgrunderna skulle leda till ett oskäligt resultat. Då ska den tid som gått från det tidigare beslutet om församlingsindelningen samt omständigheter som gäller ekonomin i församlingarna i fråga särskilt beaktas (KO 2:6,3).

Bestämmelserna som gäller bildande av en kyrklig samfällighet har i övrigt förblivit oförändrade, men beslutanderätten om bildande av en kyrklig samfällighet tillhör i fortsättningen kyrkostyrelsen. Kyrkostyrelsen beslutar om bildande av en kyrklig samfällighet genom att anta dess grundstadga och godkänna förteckningen över den egendom som övergår till samfälligheten. Kyrkostyrelsen beslutar också om en ändring

av området för en kyrklig samfällighet genom att godkänna en ändring av grundstadgan. Vid bildande av en frivillig kyrklig samfällighet som överskrider kommungränserna ska de förutsättningar för ändring av församlingsindelningen som anges i lagen beaktas i beslutet (KL 3:12).

Utökande av församlingsmedlemmarnas möjligheter att delta och påverka

I kyrkolagen finns en ny bestämmelse om församlingsmedlemmarnas möjligheter att delta och påverka (KL 3:3). Enligt bestämmelsen har en församlingsmedlem rätt att delta i församlingens verksamhet och påverka beslutsfattandet i församlingen. Församlingens kyrkofullmäktige eller församlingsråd ska se till att det finns mångsidiga möjligheter att delta och påverka. Utöver att församlingsmedlemmarna ska ges information om projekt av allmänt intresse, ska medlemmarna också informeras om på vilka sätt det går att delta i och påverka beredningen av beslut. Medlemmarnas möjligheter att delta och påverka kan bland annat främjas genom att församlingen ordnar möten för diskussion och hörande och tar reda på församlingsmedlemmarnas åsikter innan beslut fattas. Bestämmelsens förteckning över metoder är inte uttömmande, utan medlemmarnas deltagande och påverkan kan också främjas på andra sätt.

Bestämmelsen om församlingsmedlemmarnas rätt att ta initiativ har överförs till kyrkolagen. Medlemmarnas initiativrätt är obegränsad på så sätt att den kan gälla såväl församlingens som den kyrkliga samfällighetens verksamhet och förvaltning. Initiativet ska behandlas av den myndighet i församlingen som är behörig i det ärende som initiativet gäller. Nytt här är att initiativtagaren ska informeras om vilka åtgärder församlingen har vidtagit med anledning av initiativet. Initiativtagaren ska informeras även i det fallet att initiativet inte föranlett några åtgärder. Medlemmarnas initiativrätt gäller även församlingens förtroendevalda, och därför behövs det inte längre särskilda bestämmelser om de förtroendevaldas initiativrätt.

Dessutom har en bestämmelse om påverkansgrupper för unga lagts till i kyrkoordningen (KO 10:5). För att säkerställa möjligheterna för unga att delta och påverka ska församlingen tillsätta en påverkansgrupp för unga. Påverkansgruppens uppgift är att påverka beredningen av ärenden och beslutsfattandet och att delta i planeringen och genomförandet av församlingens verksamhet. Påverkansgruppen kan även vara

gemensam för flera församlingar. Församlingen ska sörja för påverkansgruppens verksamhetsförutsättningar. De som väljs till medlemmar i påverkansgruppen ska vara konfirmerade församlingsmedlemmar som inte fyllt 29 år. Påverkansgruppen tillsätts av församlingens kyrkofullmäktige, om inte kyrkofullmäktige har delegerat beslutanderätten till kyrkorådet, eller av församlingsrådet. I övrigt får påverkansgruppens storlek, valsätt, sammanträdesrytm och mandatperiod avgöras lokalt.

Ny förvaltningsstadga och övriga interna föreskrifter inom förvaltningen

Nytt här är att den arbetsordning för kyrkofullmäktige, det reglemente för kyrko- eller församlingsrådet och de instruktioner för direktionerna som styr församlingen eller den kyrkliga samfällighetens förvaltning slås samman till en enda förvaltningsstadga (KL 3:7). I förvaltningsstadgan ingår behövliga bestämmelser om ordnandet av förvaltningen och om organen samt om överföring av beslutanderätt till lägre organ och ledande tjänsteinnehavare. Dessutom innehåller förvaltningsstadgan bestämmelser om sätten att fatta beslut i organ samt om organens förvaltnings- och sammanträdesförfaranden.

Enligt kyrkolagens övergångsbestämmelser ska förvaltningsstadgan tas i bruk senast inom sex månader efter lagens ikraftträdande. Fram till dess kan man tillämpa den arbetsordning för kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige, det reglemente för kyrkorådet eller gemensamma kyrkorådet och den instruktion för en direktion som gäller när lagen träder i kraft. Kyrkostyrelsen kommer före lagens ikraftträdande att publicera en modellförvaltningsstadga.

I och med den nya kyrkolagen och kyrkoordningen ska även de övriga interna föreskrifterna inom förvaltningen uppdateras. Sådana föreskrifter är bland annat grundstadgan för en kyrklig samfällighet, reglementet för begravningsverksamheten, ekonomistadgan, stadgarna för gravskötselnsfonden och instruktionerna för tjänsteinnehavare samt domkapitlets arbetsordning. En ny lagstadgad intern föreskrift är skötselplanen för begravningsplatsen. Församlingsträdgårdsmästare rf har publicerat en guide för upprättande av skötselplan för begravningsplatser, som finns på adressen <https://evl.fi/plus/hallinto-ja-talous/hautaustoimi>. Kyrkostyrelsen kommer senare under våren att publicera flera nya modellstadgor för församlingarnas och de kyrkliga samfälligheterna interna föreskrifter.

Förvaltning av delområden i en församling

De nuvarande separata bestämmelser som gäller kapellförsamlingar och församlingsdistrikt slopas. Församlingarna kan dock fortsättningsvis ordna förvaltningen av ett delområde i församlingen i syfte att trygga fullgörandet av församlingens uppgift samt möjligheterna för medlemmarna att delta och påverka i frågor som gäller det delområde där de bor (KL 3:8). Dessutom kan man besluta att alla eller en del av medlemmarna i det organ som tillsätts för att sköta angelägenheterna i delområdet utses på förslag av församlingsmedlemmar som bor inom det området och att medlemmarna i organet ska vara bosatta inom området.

Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt att ordna förvaltningen av delområden i församlingen så att församlingen utifrån de lokala förhållandena och behoven kan besluta vilken roll, vilka uppgifter och vilken behörighet ett organ som tillsätts för ett område ska ha. Bestämmelsen gör det också möjligt att bevara de nuvarande kapellförsamlingarna och församlingsdistrikten och att inrätta nya. I stället för ett kapellråd eller distriktsråd ska förvaltningen dock ordnas utifrån bestämmelserna om direktionsråd. De interna föreskrifter som gäller ett delområdes förvaltning och direktionsråd ska ingå i den ovannämnda förvaltningsstadgan. Den nya kyrkolagens bestämmelser om delområdesförvaltningen tillämpas efter lagens ikraftträdande även till övriga delar på redan existerande kapellförsamlingar och församlingsdistrikt och deras förvaltning.

I samband med beredningen av en ändring av församlingsindelningen kan parterna redan innan det slutliga beslutet om ändringen har fattats ingå ett inbördes bindande avtal om ordnande av förvaltningen av ett delområde i den nya eller utvidgade församlingen. Avtalet träder i kraft samtidigt som kyrkostyrelsens beslut om ändringen av församlingsindelningen.

Slopande av underställningsförfarandena

I och med totalreformen av kyrkolagstiftningen slopas underställningsförfarandena helt och hållet. Församlingens eller den kyrkliga samfällighetens interna föreskrifter, såsom reglementet för begravningsverksamheten, behöver således inte längre underställas domkapitlet för fastställelse, såvida beslutet om reglementet fattas efter lagens

ikraftträdande. På motsvarande sätt behöver inte heller beslut om överlåtelse eller långvarig utarrendering av fast egendom som fattas efter den 1 juli 2023 underställas.

Den nya kyrkolagen innehåller dock noggrannare bestämmelser än tidigare om förfarandet vid överlåtelse av fast egendom och ingående av långvariga markarrendeavtal. En församling eller kyrklig samfällighet kan genom ett anbudsförfarande sälja, byta eller på något annat sätt överlåta fast egendom som den äger eller arrendera ut den för minst tio år. Anbudsförfarandet ska vara öppet och tillräcklig information ska ges om det. Om församlingen utan anbudsförfarande överlåter eller för nämnda tid arrenderar ut fast egendom som den äger, ska en oberoende expert bedöma fastighetens marknadsvärde eller marknadsmässiga arrendenivå (KL 3:27). Bakgrunden till regleringen är EU:s konkurrensbestämmelser och i synnerhet bestämmelserna om statligt stöd.

Inte heller beslut på församlingsnivå om uppförande eller anskaffning av en kyrklig byggnad eller väsentlig ändring av en befintlig byggnad underställs längre kyrkostyrelsen för fastställelse. För att trygga det kyrkliga byggnadsskyddet ersätts dock det gällande underställningsförfarandet med ett tillståndsförfarande (KL 3:21). Tillstånd ska ansökas hos kyrkostyrelsen i fråga om uppförande eller anskaffning av en ny kyrka eller ett nytt begravningskapell, ändring av en annan än en kyrklig byggnad till kyrka eller begravningskapell, väsentlig ändring eller rivning av en skyddad kyrklig byggnad eller ändring av dess användningsändamål eller avstående från användningen av en kyrka. Närmare information om tillståndsförfarandet och eventuella villkor i anslutning till tillstånden ges under våren.

I samband med sloandet av underställningsförfarandena avstår man även helt från reglementet för konfirmandundervisningen. Biskopsmötet har behörighet att ge verkställighetsbestämmelser som förbinder arrangörerna av konfirmandundervisning (KO 5:10) samt anvisningar för hur skriftskolan ska ordnas.

Övriga ändringar i anslutning till det administrativa beslutsfattandet

Utöver de ovannämnda administrativa ändringarna innehåller de nya författningarna en del mindre ändringar i anslutning till beslutsfattandet.

Vid sidan av ordinarie och elektroniska sammanträden i organen tillkommer nu ett **elektroniskt beslutsförfarande** (KL 10:12 och 14). Med elektroniskt beslutsförfarande avses ett beslutsfattande som är oberoende av tid och plats, men som sker före organets sammanträde. Det är fråga om ett nytt sätt att fatta beslut inom kyrkans förvaltning. Eftersom ett elektroniskt beslutsförfarande inte är öppet eller offentligt kan det inte tillämpas i fråga om organ vilkas sammanträden är offentliga.

Detta beslutsförfarande är huvudsakligen avsett för behandlingen av s.k. rutinärenden. Ett elektroniskt beslutsfattande förutsätter att lämpliga informationssystem eller andra datatekniska lösningar används. Vid behandling av ärenden i elektroniskt beslutsförfarande ska man sörja för informationssäkerheten och för att utomstående inte har tillgång till sekretessbelagda uppgifter. Ett ärende är behandlat när alla medlemmar i organet har uttryckt sin åsikt i ärendet och tidsfristen för beslutsfattandet har löpt ut. Ett ärende ska överföras till behandling vid ett ordinarie sammanträde om en medlem kräver detta. Huvudregeln är att beslut som fattats i elektroniskt beslutsförfarande justeras på normalt sätt vid följande sammanträde, men besluten ska kunna justeras redan före sammanträdet.

Tillgänglighållandet av beslut flyttas till det allmänna datanätet, dvs. församlingens eller den kyrkliga samfällighetens webbplats. Protokoll över sådana beslut av kyrkofullmäktige, gemensamma kyrkofullmäktige, kyrkorådet, gemensamma kyrkorådet, samt vid behov även av en direktion eller något annat organ samt av tjänsteinnehavare, där en församlingsmedlem får framställa begäran om omprövning eller anföra besvär ska, med tillhörande anvisningar om hur man begär omprövning eller besväransvisning, efter justeringen hållas tillgängliga i det allmänna datanätet. Sekretessbelagda ärenden eller sekretessbelagd information ska dock inte hållas tillgängliga. Om ärendet är sekretessbelagt i sin helhet, publiceras i protokollet endast ett omnämnande av att det sekretessbelagda ärendet behandlades. (KL 10:23). I protokollet eller tjänsteinnehavarbeslutet publiceras endast personuppgifter som är nödvändiga med tanke på tillgången till information. Personuppgifterna ska dessutom avlägsnas från datanätet när tidsfristen för begäran om omprövning eller besvärstiden har löpt ut. Kyrkostyrelsen ger före lagens ikraftträdande närmare information om tillgänglighållandet av beslut samt uppdaterar mallarna för anvisning om rättelseyrkande och besväransvisning.

Kyrkofullmäktiges sammansättning har preciserats. Preciseringen gäller de största församlingarna, där man i en församling med över 80 000 närvarande medlemmar kan välja 45 medlemmar till kyrkofullmäktige i stället för nuvarande 39 (KO 3:26). Syftet är att trygga representationen från de olika områdena inom församlingen i de stora församlingarnas kyrkofullmäktige. Enligt kyrkolagens övergångsbestämmelse fortsätter dock mandatperioden för de kyrkofullmäktige som valts i senaste församlingsval fram till följande församlingsval (KL 13:2).

Organens ersättare väljs vid samma val som de ordinarie medlemmarna. Om ersättarna är personliga, ska kandidaterna godkännas före valet och ställas upp vid sidan av de föreslagna ordinarie medlemmarna. Om ersättarna inte är personliga, blir de kandidater valda som näst efter dem som utses till ordinarie medlemmar har fått flest röster eller, vid ett proportionellt val, de största jämförelsetalen (KL 10:19,3). Således omfattar kandidaturen vid exempelvis val till kyrkofullmäktige, där medlemmarna har personliga ersättare, i praktiken ett kandidatpar bestående av den ordinarie medlemmen och dennas personliga ersättare.

Regleringssättet för **redovisningsskyldiga** förnyas, så att redovisningsskyldiga är förtroendevalda eller tjänsteinnehavare. Redovisningsskyldiga är dock inte medlemmar i kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige, kyrkomötesombud eller revisorer (KL 6:3).

Rätten för en tjänsteinnehavare vid domkapitlet och en av biskopen eller domkapitlet förordnad expert att trots sekretessbestämmelserna **få upplysningar** av församlingar och kyrkliga samfälligheter har preciserats, så att dessa trots sekretessbestämmelserna har rätt att få sådana upplysningar av församlingar och kyrkliga samfälligheter och att ta del av sådana handlingar hos dem som ska anses nödvändiga för utövandet av initiativrätten i anslutning till ändring av församlingsindelningen och den tillsynsuppgift som föreskrivs för biskopen och domkapitlet.

Behandling av personuppgifter samt tillämpning av informationshanteringslagen och arkivlagen

Kyrkolagens bestämmelser om **hantering av personuppgifter** har preciserats på många sätt. Bestämmelserna finns i kyrkolagens 8 kapitel. I kapitlet har man

noggrannare än tidigare samlat den lagstiftning som utöver EU:s allmänna dataskyddsförordning, dataskyddslagen och kyrkolagen ska tillämpas vid behandling av personuppgifter. Exempelvis har de bestämmelser som ska tillämpas på hantering av personuppgifter inom diakoniarbete preciserats. Dessutom får en församling, en kyrklig samfällighet, ett domkapitel eller kyrkostyrelsen behandla uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter, såsom en församlings medlemsuppgifter, endast om hanteringen är nödvändig med tanke på ändamålet med den (KL 8:2).

Personuppgiftsansvariga för kyrkböckerna är i och med ikraftträdandet av den nya lagen församlingarnas gemensamma centralregister och gemensamt personuppgiftsansvarig är kyrkostyrelsen. Församlingen kan inte längre vara personuppgiftsansvarig för kyrkböckerna, och enligt lagens övergångsbestämmelse anses en församling som inte har anslutit sig till ett centralregister innan lagen trätt i kraft vid ikraftträdandet ha anslutit sig till det centralregister i sitt stift som geografiskt är närmast (KL 13:5). I övrigt finns bestämmelserna om inrättande av, anslutning till och utträde ur ett centralregister i kyrkoordningen (KO 3:51 och 63). Bestämmelser om församlingarnas och de kyrkliga samfälligheternas rätt att behandla uppgifterna i kyrkböckerna finns i 8 kap. 8 § i kyrkolagen.

Närmare anvisningar om de nya bestämmelser som gäller behandlingen av personuppgifter ges innan lagen träder i kraft.

Den nya kyrkolagen intar ståndpunkten att arkivlagen (831/1994) är tillämplig på skötseln, planeringen och organiseringen av arkivfunktionen samt att lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019) till särskilt bestämda delar är tillämplig på informationshanteringen, användningen av informationssystem och sättet för elektroniskt utlämnande av information (KL 10:7 och 8). Närmare anvisningar kommer också att ges om tillämpandet av dessa lagar innan kyrkolagen träder i kraft.

Bestämmelser som gäller kyrkans tjänsteinnehavare

Den nuvarande kyrkolagens 6 kapitel flyttades så gott som i sin helhet till den nya lagen om tjänsteinnehavare i evangelisk-lutherska kyrkan. Till lagen fogades dock en bestämmelse om opartiskt bemötande och diskrimineringsförbud (18 § i lagen om tjänsteinnehavare). Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i arbetsavtalslagen om

diskrimineringsförbud och opartiskt bemötande av anställda. Kravet på opartiskt bemötande är en allmän princip. De förbud mot diskriminering som föreskrivs i diskrimineringslagen och jämställdhetslagen gäller däremot endast vissa i lagen specificerade och andra omständigheter som gäller den enskilde som person. Kravet på opartiskt bemötande är därmed mer allmänt och omfattande.

Arbetsgivaren får inte grundlöst försätta tjänsteinnehavare i olika ställning, utan ska behandla tjänsteinnehavare i liknande och jämförbara situationer på samma sätt. Inte heller i tjänsteförhållanden för viss tid eller på deltid får det enbart på grund av tjänsteförhållandets eller arbetstidens längd tillämpas ofördelaktigare anställningsvillkor än i andra tjänsteförhållanden, om det inte är motiverat av objektiva skäl.

Kravet på opartiskt bemötande förpliktar arbetsgivaren att bemöta tjänsteinnehavarna opartiskt i arbetsledningen, t.ex. när tjänsteinnehavarna åläggs arbetsrelaterade skyldigheter och krav, samt i bedömningen av hur de har iakttagit sina skyldigheter och uppfyllt de krav som ställts på dem. Exempelvis ska tröskeln till att varna eller säga upp vara konsekvent på arbetsplatsen. Samtidigt ska arbetsgivaren också bemöta tjänsteinnehavarna opartiskt när förmåner beviljas i anslutning till tjänsteförhållandet.

Bestämmelser om likabehandling och förbud mot diskriminering finns i diskrimineringslagen (1325/2014), och bestämmelser om jämställdhet och förbud mot diskriminering på grund av kön finns i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986).

Utöver det ovanstående ändras också det särskilda behörighetskravet för kyrkans tjänsteinnehavare och arbetstagare. Bestämmelsen ingår i den nya kyrkolagen (KL 7:2). Medlemskap i kyrkan förutsätts inte längre av alla tjänsteinnehavare. Kravet på medlemskap i kyrkan och konfirmation är i fortsättningen bundet till uppgiftens innehåll. Endast konfirmerade medlemmar i kyrkan kan anställas i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande, om uppgifterna hänför sig till kyrkans gudstjänstliv, diakoni, fostran, undervisning eller själavård. Sådana uppgifter har t.ex. präster, familjerådgivare, kantorer, tjänsteinnehavare inom diakonin, ledare inom ungdoms- och barnarbetet, barnledare och sekreterare för det internationella arbetet. Dessutom krävs medlemskap i kyrkan om den anställda representerar kyrkan i förhållande till andra församlingar eller samhällsaktörer. Sådana uppgifter har t.ex. församlingens ekonomi-

eller fastighetsdirektör och informatör. Myndigheten ska motivera sitt beslut att kräva medlemskap i kyrkan. Enligt kyrkolagens övergångsbestämmelse tillämpas den nya bestämmelsen om det särskilda behörighetskravet för tjänsteinnehavare på de tjänstetillsättanden som inleds efter lagens ikraftträdande.

Mer information om kyrkolagstiftningen ges vid behov av kyrkostyrelsens förvaltningsavdelning, och i fråga om bestämmelserna som gäller kyrkans tjänsteinnehavare av juristerna vid arbetsmarknadsavdelningens samt av stiftens lagfarna assessorer, e-post fornamn.efternamn@evl.fi.

Kyrkostyrelsen

Pekka Huokuna
kanslichef

Pirjo Pihlaja
ecklesiastikråd

ISSN 1797-0334